

Lars Barfoed (KF):

Det forslag til folketingsbeslutning, som Det Radikale Venstre har fremsat om lønmodtagernes ret til egne feriepenge, indebærer for Det Konservative Folkeparti at se en række både praktiske, juridiske og principielle problemer. Derfor kan vi ikke støtte det, og det skal jeg begrunde lidt nærmere.

Hvis vi tager punkt 1, handler det om, at ferieåret skal ændres for alle lønmodtagere, så det følger kalenderåret og opsparingsåret; de to begreber skal være identiske, altså fra 1. januar til 31. december. Det indebærer for det første det problem, at i hvert fald de penge, som folk har optjent i december, ikke kan nå at blive indbetalt før ind i det nye år, så kontoen kan ikke opgøres på det tidspunkt, hvor man andre steder i forslaget forudsætter, at pengene kan udbetales. De er ikke til stede på det tidspunkt, hvor forslaget forudsætter, de skal udbetales.

Derudover vil det i hvert fald være meget problematisk at finde en fornuftig overgangsordning og forklare folk, at der kommer altså et ferieår, hvor de egentlig kun har optjent feriepenge i 8 måneder. Her er der altså også komplikationer, som jeg egentlig synes er unødvendige. Man kunne jo bare fastholde det system, vi har i dag, og som faktisk fungerer ganske udmærket.

Når det gælder punkt 2, nemlig at feriegodtgørelsen skal indbetales af arbejdsgiveren til en særlig konto, som så skal forrente de indbetalte midler, hviler det altså på en fejlagtig juridisk opfattelse af, hvis penge der er tale om. Jeg kan godt se, det rent populistisk lyder meget godt, når man siger, det er lønmodtagernes egne penge, men det passer bare ikke. Det er ikke lønmodtagernes penge. Ferieloven giver lønmodtagerne ret til feriegodtgørelse, når ferien skal holdes, eller til ferie med løn og ikke andet, så her er der tale om et indgreb i ferieoverenskomsterne, som jo i sig selv er en balance mellem to parter, hvor arbejdsgiverne har fået den mulighed, at de kan beholde pengene på deres egen konto og få forrentningen mod at indgå disse ferie-kortoverenskomster.

Det er altså et indgreb i overenskomsterne, og det hviler på en fejlagtig forudsætning med hensyn til, hvis penge det er. Det ville i øvrigt også betyde en forskelsbehandling mellem funktionærer, som ville få ringere vilkår, da de jo ikke får forrentet feriegodtgørelsen hen over året, sådan som man i forslaget forudsætter, at andre vil få det. Også her er det altså stærkt problematisk.

KI. 19.05

Så siger man, at pengene skal kunne hæves fra den 1. januar i det år, der følger efter optjeningsåret, ved at man indsender et feriekort. Her må jeg sige, at der vil blive problemer for ledige og andre, som er på overførselsindkomster. Er det tanken, at de skal kunne få deres penge og holde deres ferie i januar måned, eller hvordan vil man forvalte det? Og hvad vil man gøre, hvis folk har hævet deres penge, men brugt dem, inden de holder ferie? Hvordan vil man administrere det?

Jeg forstår, at hr. Anders Samuelson finder det vældig besværligt, som tingene foregår i dag, men jeg synes egentlig, det er meget enkelt. Man får en attestations på, at man nu skal til at holde ferie, så indsender man den attestations til feriegiro, og så får man sine penge. Der er jo ikke noget med, sådan som hr. Anders Samuelson antydede før, at man skal rende rundt fra den ene instans til den anden for at forsøge at få nogle stempler, og så skal man sende ind, osv. Det er i virkeligheden meget enkelt og fungerer ganske udmærket og problemfrit.

For så vidt angår punkt 4, ser jeg straks mere positivt på forslaget, for det er da fornuftigt nok, at den feriegodtgørelse, der ikke er afhentet, men som man rent faktisk har gjort sig fortjent til, som udgangspunkt skal lande hos den lønmodtager, som har optjent den. Her vil Det Konservative Folkeparti gerne være med til at se på, om der ikke kan findes en sådan løsning, at i hvert fald en større del af den uafhængte feriegodtgørelse lander hos lønmodtageren og ikke hos Arbejdsmarkedets Feriefond. Det vil selvfølgelig have den konsekvens, at fonden får færre midler at gøre godt med, men det må man så leve med i fonden.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Ud fra hr. Lars Barfoeds bemærkninger om, hvis pengene er, har jeg et lille spørgsmål, og det er: Hvis er pengene i Arbejdsmarkedets Feriefond? Hvem er det, der står som ejeren af disse penge, man prøver at sætte i spil i Arbejdsmarkedets Feriefond?

Man har sådan set sagt fra adskillige politiske partiers side, at det er jo lønmodtagernes penge, der er indbetalt, og derfor skal de have dem og også have forrentningen af dem, så vi kan ophæve Arbejdsmarkedets Feriefond. Det hører vi fra nogle, men det var ikke det, jeg hørte fra hr. Lars Barfoed.